

ih obvaroval te nesreče, zato jih je vabil k sebi in se toliko trudil z njimi.

Njegovi predstojniki so mu poverjali vedno nove in težavnejše naloge. Vse je skušal kolikor mogoče natanko izpolniti. Kadar njegove človeške moči niso zadostovale, se je v goreči in zaupni molitvi zatekel k Bogu, ki mu je večkrat pomagal celo na čudoviti način. Tako je nekega zblaznelega človeka, s katerim si nihče več ni vedel pomagati, ozdravil samo s tem, da je med gorečo molitvijo položil nanj svoje roke.

Nazadnje je prišel čas, ko je sprejel zvesti služabnik božji in velik dobrotnik ubogih svoje plačilo. Leta 1600 je izbruhnila v Kseresu kuga, ki je pokosila vsak dan okoli 300 ljudi. Grande je stal pred velikimi nalogami. Skrbeti je moral za vse bolnice v mestu, nadzirati je moral prevažanje in prenašanje bolnikov, pokopavanje mrtvih, pred vsem pa je moral gledati, da je mesto imelo dovolj živeža.

Pri vsem tem je kazal veliko pogumnost in odločno voljo. Poleg tega so ga klicali neprestano k umirajočim, vsa je hotel imeti Janeza pri svoji smrtni postelji. Sredi tega ogromnega dela ga je bila sama ljubeznjivost in mir. Napovedal pa je tudi, da pride smrt tudi nad njega, da bo brez časti pokopan in da bo z njegovo smrtjo kuga prenehala. 26. majnika zbolil. Ležeč na samih deskah v svoji borni celici je izdihnil po sv. obhajilu svojo dušo 3. junija leta 1600. Naslednjo noč so prišli 4 delavci, zavlekli njegovo truplo na dvorišče in ga tam zagrebli. Šele čez nekaj mesecev so ga zopet izkopali in ga položili vsaj v rakev. Proti koncu leta 1601 so pa telo izkopali z vsemi častmi in ga pokopali v bolniški cerkvi. 1. oktobra leta 1852 je bil prištet blaženim.

Poleg mučeništva živi v katoliški Cerkvi še nekaj drugega, kar tudi kaže njen višji, nadnaravni značaj. To je ljubezen in usmiljenost do revežev, kakor tega ne vidimo nikjer drugod. To je znamenje, da v Cerkvi res živi naprej in jo navdihuje Kristus, v katerem se je prikazala na zemlji ljudomilost in ljubezen božja.

Za nas pa je ljubezen do bližnjega merilo, koliko je kaj v nas pravega krščanskega, pravega Kristusovega duha. Rekel je namreč Kristus: »Po tem bo svet spoznal, da ste moji učenci, ako se ljubite med seboj.«

Da bi živelo v nas veliko tega duha!

Telovo v Beogradu. Telova procesija se je vršila v Beogradu v nedeljo dne 2. junija. Slovesni procesiji je prisostvoval odposlanec Nj. Vel. kralja polkovnik Radičević Zlatanovič. Vlado so zastopali ministri dr. Korošec, dr. Srškič kot minister za vere in minister za kmetijstvo dr. Frangeš. Poleg teh članov vlade je prisostvovalo veliko število cerkvenih in svetnih dostojanstvenikov. Med njimi je bil poljski poslanik Babinski. Dalje so bili v procesiji zastopniki društev. Procesijo je vodil g. nadškof dr. Rodič ob asistenci vse belgrajske duhovščine. Tudi belgrajski listi pišejo, da se je proslavil veliki katoliški praznik sv. Rešnjega Telesa v Beogradu malokdaj tako slovesno in v re-

du kot letos. Priznavajo, da je ta procesija iz leta v leto večja, kar pomeni, da se število katoličanov v Beogradu stalno množi.

Po spravi med Vatikanom in Italijo prva procesija po rimskih ulicah. Na Telovo popoldne je nesel kardinal Cerretti po glavnih ulicah Rima Najsvetejše v mogočni procesiji. Procesijo so spremljale fašistične organizacije. Bila je to prva procesija po javnih rimskih ulicah kot znak sprave med Vatikanom in Italijo. Tudi po drugih mestih Italije so se udeležili Telove procesije zastopniki vojaštva in uradništva.

Katoliške šole na Angleškem. Katoličani na Angleškem so imeli pravico, da so imeli svoje verske šole. Zdrževati so jih morali seveda sami, a zraven so še morali prispevati za zdrževanje splošnih državnih šol. Sedaj zahtevajo, da njihovim šolam da država vsako leto toliko podpore, kakor državnim šolam, ker verske šole državne zelo razbremenjujejo. Kakor je razvidno iz statistike, je na Angleškem 1442 katoliških osnovnih šol s 365.625 učencev. Državno priznanih katoliških srednjih šol je na Angleškem 80 in sicer 23 za fante in 57 za dekleta. Obiskuje jih 26.839 učencev. Pred 10 leti je bilo samo 45 katoliških šol. Torej res lep napredek!

NOVICE

Sv. birma od 1. do 12. junija 1929. Od 1. do 12. junija se vrši birmovanje v slovenjebistriški dekaniji po sledečem redu: 1. junija pri Sv. Mihaelu v Črešnjem, 2. v Laporju, 3. v Majšpergu, 4. v Makolah, 5. v Studenicah, 6. v Poljčanah, 7. v Spodnji Polskavi, 8. v Slov. Bistrici, 9. pri Sv. Venčesu, 10. v Tinjah, 11. pri Sv. Martinu na Pohorju in dne 12. junija na Zgornji Polskavi.

Na Brezju. Na vprašanja od različnih strani, ali bo letos skupno romanje na Brezje, odgovarjamo, da se bo isto vršilo v začetku avgusta, najbrž 3. in 4. avgusta. Letošnje romanje bode namenjeno pred vsem fantom, ki se naj tega romanja udeleže v kar najlepšem številu. Podrobna navodila razpošljemo v kratkem na vse župne urade.

Spored proslave desetletnice osvoboditve Mežiške doline in smrti Malgaja, Ermenca in Zapundžiča v nedeljo dne 9. junija je sledeči: 1. Sprejem gostov pri vlakih ob triletni na osem in ob desetih. 2. Poklonitev padlim junakom, pokopanim na guštanjškem pokopališču. 3. Sprevod z godbo. 4. Slovesna sluzba božja na prostem. 5. Pohod k Malgajevemu spomeniku. Obed. 7. Ob treh popoldne koncert vojaške godbe in pevskih zborov; 8. Ob štirih tombola. Za proslavo je dovoljena polovična vožnja na vseh železnicah v Sloveniji. Udeleženci naj kupijo celi vozni listek do Guštanja, listka pa ne smejo oddati, ker velja tudi za vožnjo domov. Odbor bo izdajal legitimacije, na podlagi katerih bodo veljali kupljeni vozni listki tudi za nazaj. Generalna direkcija drž. železnice nam ni ugodila prošnji za po-

Proslava Device Orleanske. Na Francoskem so z vsemi slovesnostmi obhajali 500letnico, kar je Ivana d'Arc osvobodila svojo domovino sovražnika. K slavnostim je poslal tudi papež svojega zastopnika, kardinala Lepicier, ki so ga na Francoskem sprejeli z velikimi častmi. Ob teh slovesnostih je prišlo še do večjega zblizanja med Cerkvijo in Francijo, ki se imenuje prva hčerka Cerkve in jo je papež Benedikt XV. nazval »mater svetnikov«, ki je pa bila zadnje čase Cerkvi zelo odtujena, da celo sovražna. Proslavo Device Orleanske bodo priredili tudi na Angleškem, da popravijo, ker so jo po krivici obsodili na smrt.

Na Ruskem vedno hušelj. Protiverški duh sedanje Rusije se je pokazal tudi na zadnjem kongresu sovjetov. Tako je bilo sklenjeno, da se 4. člen ustave, ki se je dosedaj glasil: »Da se delavskemu ljudstvu zagotovi svoboda vesti, se Cerkve loči od države, šola od Cerkve in se vsem državljanom garantira svoboda verske in protiverske propagande«, spremeni v »Vsem državljanom se zagotovi svoboda vere in protiverske propagande«. Torej smejo brezverci širiti svoje protiverske nazore, verni še sicer smejo verovati, a širiti svojih nazorov ne smejo. Pa kričijo potem ti ljudje o svobodi!

seben vlak iz Savinjske doline. Savinjsčane vabimo, da pohitite radi tega Guštanj že prejšnji dan.

Mariborska poletna porota. V porodeljek je začelo pred mariborskim okrožnim sodiščem poletno porotno zasodanje. Tokrat bodo sodili porotniki le o štirih slučajih in sicer o dveh ubojih, enem detomoru in enem umoru, ki je bil preložen od zadnje porote na sedaj.

Znamenita 60letnica. Opozarjamo po novno na proslavo 60letnice obstoja gimnazije v Ptujju, ki se bo vršila dne 8. in 9. junija. V nedeljo dne 9. junija bo ob 9. uri slavnostna sveta maša v mestni cerkvi. Slavnosti se bodo udeležili predvsem nekdanji gojenci tega zavoda.

Zagrebski nadškof — zlatomašnik. Zagrebski nadškof dr. Ante Bauer je slavil zadnjo nedeljo 50letnico svojega mašništva. Svečana proslava pomenljivega jubileja se je vršila v zagrebski cerkvi sv. Duha, kjer je pel cerkveni dostojanstvenik pred 50 leti novo sveto mašo.

Z nožem v srce. Dne 26. majnika se je zgodil v župniji Sv. Petra pod Sv. gorami slučaj mladostne podivjanosti. — Omenjeno nedeljo zvečer so popivali trebiški fantje v vinotoču Vinka Černelča v Hrastju. Med trebiškimi fanti in 23letnim Karlom Srednikom iz Hrastja je prišlo do prepira radi žensk. Na Srednika je postal v pijanosti ljubosumen Mihael Požeg iz Trebča. V noči je pričakal na povratku Srednika, mu za sadil nož v prsa in mu prebodel srce. Karol Srednik je po nekaj trenutkih izdihnil. Ubijalca so zaprli.

Boj med žandarji in roparji. Iz Murske Sobote v Prekmurju poročajo: V soboto dne 1. junija, je zapazil prekmurski kmet tri proslule tolovaje. O

izsleditvi je obvestil takoj žandarmerijo, ki se je spustila v spremstvu oboroženih kmetov za nevarnimi tolrovaji. Kakor hitro so zapazili roparji preganjalce, so se spustili v beg proti madžarski meji. Med pobegom so oddali na zasledovalce 20 streliv in ranili lažje dva kmeta. Orožniki so odgovorili na ogenj, ustrelili enega roparja, enega ulovili živega, le tretji je odnesel srečno pete preko meje. Ustreljeni je znani roparski poglavar Josip Vratar iz Dolnje Lendave, ki je bil s svojo bando dolgo časa strah Prekmurja. Izsleditev življenju in imetju nevarnih lopovov je bila radi tega otežkočena in se je zavlekla, ker so se vedno klatili sedaj po madžarskem, pa zopet po jugoslovanskem ozemlju.

Umrli je dne 30. majnika soproga g. Šolskega upravitelja Milana Sprager v Beltincih, gospa Mara Sprager, stara šele 45 let. Rajna, ki je bila rodom iz Središča, iz znane Majcenovičeve hiše, je podlegla raku na prsih. Trpela je boguvdano že dolgo. Iskala je leka pri mnogih zdravnikih in bolnišnicah, pa ni bilo pomoči. Rajna je bila blaga in krščanska žena in mati. Svetila ji nebeška luč, gospodu soprogu pa naše sošalje!

Smrtna žrtev neprevidnega skakanja na vlak. Na kolodvoru v Domžalah na Kranjskem se je zgodila v nedeljo dne 2. junija nesreča, koje smrtna žrtev je 24letni Rajko Samsa, strojni delovodja v tovarni »Titan« v Kamniku, ki se je mudil po nedeljskih opravkih v Domžalah. Ob sedmih zvečer, ko odhaja vlak z domžalske postaje, se je hotel vrniti v Kamnik. Samsa pa je zamudil vlak in je bil ta že v polnem teku izven postaje. Da pride še pravočasno v Kamnik, je Samsa z vso naglico stekel za vlakom in skočil nanj. Skočil pa je tako nesrečno, da je padel nazaj z vlaka. Padec je bil tako nesrečen, da je bil na mestu mrtve. Zunanjih poškodb sicer ni imel velikih, pač pa je podlegel težkim notranjim poškodbam. Njegovo truplo so prepeljali v domžalsko mrtvašnico. Rajko Samsa je sin lastnika ljubljanske gostilne »pri Kajfežu« v Florijanski ulici.

Naša vojna mornarica slovesno sprejeta od francoske. Iz otoka Malta je krenilo 10 edinic naše vojne mornarice v Tunis ob afriški obali, kjer jo je slovesno sprejelo francosko bojno brodogojstvo. Naša mornarica bo ostala nekaj dni gost francoske.

Nečloveška mati. V Avstriji v okraju Amstetten se je doigrala dne 29. maja družinska žaloigra, ki je razburkala celi okraj. Delavčeva žena 37letna Avrelia Scheuchl je obesila najprej svoje otroke v starosti: 10 mescev, 3 in pol leta, 5 in 7 let in nato še samo sebe. Omenjenega dne je otročiče praznično oblekla, očedila stanovanje in se nato lotila nečloveškega zločina. Dva najmlajša otroka je obesila na konec postelje, dva starejša na okno. Ko so bili otroci mrtvi, jih je odrezala in z vrvjo krog vratu je položila trupelca vsakega v svojo posteljico. Nato si je končala sama življenje z vrvjo na oknu. Ko je ulomil mož v stanovanje, se mu je nudila grozna slika dejanja nečloveške

matere, ki mu je zapustila poslovilno pismo. Vzrok zločina je najbrž strah pred sodiščem radi tatvine.

Kardinal v letalu. Dne 28. majnika je stopil iz potniškega letala v Aspernu pri Dunaju poljski kardinal dr. Augustin Hlond v spremstvu salezijanskega provincijala. Kardinal se je izrazil zelo pohvalno o hitri ter prijetni vožnji v večjem potniškem aeroplanu, katerega se bo še večkrat poslužil. Cerkveni dostojanstvenik je nadaljeval dne 29. majnika zračni polet iz Asperna v Rim, kjer je prisostvoval Telovi procesiji in proglasitvi blaženim očeta salezijanec Don Boska.

90letnica zadnjega oficirja iz pomorske bitke pri otoku Lissa. Dne 25. maja je obhajal na Dunaju 90letnico rojstva Julij Wurmb, ki se je udeležil kot linjski lajtnant pomorske bitke pri otoku Lissa, kjer je premagal italijansko brodovje avstrijski admiral Tegetthoff. Jubilar je stopil leta 1875 v pokoj in živi kot dosluženi zasebni uradnik. J. Wurmb je zadnji še danes živi oficir iz znamenite bitke.

Roparski napad. V znamenitem francoskem letovišču Nizza se je zgodil 27. majnika roparski napad, ki spominja na opise Šerlok Holmesa. Zločin se je doigral takole: Notar Martelli v Antibes pri Nizzi je bil poklican zvečer telefonično v vilo nekega Julija Jacques. Ime Jacques je bilo notarju znano, ker se je omenjeni oglašil pri njem v pisarni radi nakupa vile, ki nosi ime »Vila pri severni luči«. Notar je bil pri odhodu uverjen, da gre za sklep ter podpis kupne pogodbe. Sedel je v avto, se odpeljal proti vili, plačal tamkaj šoferju in se podal v hišo. Jules Jacques je lepo sprejel gospoda notarja in ga peljal skozi več sob v manjšo, kjer je skrbno zaklenil vrata. Ko sta bila sama, je potegnil revolver in prisilil notarja, da mu je podpisal menico na 150.000 frankov. Iz strahu pred gotovo smrtjo je notar dal podpis in pretkan lopov je shranil menico in nagovoril preplašenega škodoželjno z besedami: »Gospod notar, mi ne boste zamerili, ako vas bom še nekoliko tukaj le pridržal. Da bi vam prepočil vsako misel na pobeg, sem pustil na mizo pritrditi ter opremiti peklenski stroj. Tu na majhni mizi je kovinasta škatla, iz katere peljejo žice do ure na steni.« Nato je zvezal lopov z dvema žicama notarjeve roke in nadaljeval: »Ako bi poskusili pred dvema urama razvezati roke, ali uničiti električno spojeno napeljavo, vas bo raztrgal peklenski stroj na drobne kose in poglal z vilo vred v zrak!« — Zločinec je zapustil sobo, ko je še zaklenil za seboj vsa vrata in pustil v celi vili peklenške muke trpečega notarja samega. Žrtev pretkanega zločina se ni upala dobre pol ure niti giniti, šele nato je začel brezplodno klicati ter upiti na pomoč. Čez eno uro se je toliko ojunail, da je izmotal eno roko iz žičnega omota. Iz radovednosti se je še dotaknil škatle na mizi, jo odprl in videl na veliko začudenje, da je napolnjena mesto z dinamitom z nedolžno žagovino. Upil in tolkel je ponovno še eno celo uro zaman na odpomoč. Šele ko je zlomil vrata sobe, v kateri je

bil zaklenjen, je prišel do telefona in alarmiral policijo. V tem času, ko je policija osvobodila gospoda notarja, si je Julij Jaques že pustil v banki v Nizzi izplačati podpisano menico in izginil bogzna kam. Policijska preiskava je dognala, da je lopov pred enim tednom omenjeno vilo nalašč najel, je ostal dolžen najemnino, a rop se mu je sijajno posrečil in ga obogatil.

Žlahta v novoizvoljenem angleškem parlamentu. Na drugem mestu poročamo o izidu volitev na Angleškem. V novoizvoljenem angleškem parlamentu bo zastopano to le zanimivo sorodstvo: Lloyd George, vodja liberalcev, bo imel v zbornici še svojo hči in sina. Macdonald, vodja angleške delavske stranke, bo imel kot poslanca še svojega sina. Baldwin, vodja konservativcev, bo dobil v parlament sina, ki je bil izvoljen kot kandidat njemu nasprotne delavske stranke. Glavni tajnik delavske stranke Henderson bo imel v parlamentu krepko oporo v obeh svojih sinovih, ki sta bila izvoljena kot delavska kandidata. Angležinja Mosley in njen mož sta izvoljena, dočim so volitve ločile zakonca Runciman, ker je gospa Runciman propadla z 62 glasovi manjšine. Od sinov pesnika Hell-Caine je bil izvoljen kandidat delavske stranke, dočim je drugi sin kot kandidat konservativne stranke propadel.

Kralj Afganistana zopet v prognanstvu. Mogočno srednjeazijsko kraljestvo Afganistan je že več nego eno leto torišče neprestanih hudih bojov za prestol, za katerega se borijo tri osebe. Enkrat zmaga eden, pa prežene drugega, potem tretji oba itd. Pravomočni kralj Afganistana je našim čitateljem dobro znani Amanulah. Preko cele zime se je ustavljal obema nasprotnikoma in napovedoval za letošnjo spomlad začetek velike in v poletju zmagoslavne ofenzive proti vsem sovražnikom. Mesto po zmagi na prestol, je moral zapustiti meje Afganistana in je pribežal v glavno mesto Indije Bombay. Amanulaha spremljajo na pobegu težke skrinje z zlatom in srebrom. Največja med njimi je bila tako težka, da jo je 6 slug komaj dvignilo. Zakladi so shranjeni v podzemlju hotela, kjer je nastanjen ubežni kralj.

Brilka, a vsem očitna posledica zakenclopmstva. V neki vasi v Belgiji je zalotil te dni vodja pošte ondotnega župana pri zakonolomstvu. Pograbila ga je upravičena jeza in iskal je orožje, da bi se maščeval nad zapeljivcem žene, ki je skušal za vsako ceno pobegniti. V naglici ni našel nobenega drugega trdega predmeta kakor železno poštno štampljko, s katero je občutno obdelal župana po vseh mehkejših in bolj občutljivih delih telesa. Ko ga je temeljito obštempljal, ga je izpustil na prosto. Ko so zapeljivcu rane zacelile, pa so še vedno ostale dobro vidne brazgotine z natančnim datumom, katerega dne in leta ga je zalotil poštar pri zločinskem dejanju.

Kaj takega si lahko privošči Amerikalci. Kljub najstrožjim zakonom je po Združenih državah zelo razširjeno tolrovajstvo vseh vrst in načinov. Varstvene ameriške oblasti so neprestano na delu, da

izsledijo razne lopove, jih razorožijo in jim odvzamejo strelno orožje. Neizmerne količine revolverjev ter pušk zaplenijo vsako leto v Združenih državah. Zaplenjenega orožja ne prodajo, tudi ga ne shranijo, ampak naložijo ga vsako leto na velike motorne čolne, katere peljejo daleč na odprto morje in pomečejo zaplembo iz čolnov v morske globine.

V aeroplanu so mu prinesli rešilno zdravilo. V kraju Chatham na Angleškem je pičil bogatejšega človeka gad v roko. Pičeni je kačo ubil, izsesal rano, a kljub temu mu je po preteku pol ure roka zelo nevarno otekla. Prepeljali so bolnika v bolnico, kjer je izjavil zdrav-

nik, da bi ga zamoglo ohraniti le še cepivo zoper kačji pik. Potom telefoničnega uprašanja v London so ugotovili, da ni začasno na celem Angleškem niti trohice omenjenega cepiva. Iz Londona so se obrnili telefonično na Pasteurjev zavod v Paris, odkoder so poslali cepivo v letalu, ki je dospelo na zaproseno mesto pravočasno in otelo smrti zastrupljenca.

Težka železniška nesreča. Iz glavne mesta Kitajske Pekinga javljajo, da je iztiril dne 30. majnika na kolodvoru postaja Futschian kitajski severni ekspresni vlak. Nesreča je zahtevala 21 mrtvih in 60 ranjencev.

Nekaj o usodi ruskega kmeta.

Leta 1928 je bila v Rusiji žetev prvič po revoluciji še kolikor toliko povoljna. Kakovost žita ni bila posebna. Vlada tudi ni imela za izmenjavo posebnih industrijskih izdelkov, ki bi bili vaba za prodajo žita. Ne smemo prezreti dejstva, da se ruski narod vedno bolj razmnožuje in da je začelo po preteku 10 let sovjetske vlade primanjkovati zemlje, kar bo prisililo 6 milijonov ljudi k izselitvi v Sibirijo. V predvojnem času so si služili ubožnejši kmetje kruh kot poljski delavci. Sicer dela tudi danes revnejši kmet na polju, a le za takozvano gladno (lakotno) dnino. Še pred izbruhom boljševiške revolucije je živel 85% ruskih kmetov v pomanjkanju in danes nikakor niso na boljšem. Kmet je ljubosumen na strokovnega delavca in sovraži državne uslužbenke.

V večje vasi ob železnici se še upajo državni uradniki, akoravno ni tako življenje vedno priporočljivo. Anglež Lancelot Lawton, ki je napisal veliko delo o boljševiški revoluciji, je obiskal v Rusiji vas, v kateri sta se izpostavljala 2 komunista. Prav nič nista vedela, kaj se godi krog njiju in kmetje so ju zmerjali. Ruski mušik je bil oblečen v raztrgane cape in že po obrazu bolanega izraza.

Ko so slišali o položaju kmetskega stanu na Angleškem, so začeli pripovedovati o lastni usodi tako-le »Zemlje imamo dovolj, a ne živine in ne delavskih moči in radi tega je izkupiček iz posesti le malenkosten. V prejšnjih letih smo lahko zaslužili nekaj s trgovino, danes tega ni več.«

Najbolj se kaže beda ruskih podeželanov v bolj oddaljenih pokrajinah. Poslopja nekdanjih posestnikov so pro padla, drevesni nasadi so podivjali, ruskemu mušiku se bolj dopade v razdrapani kočuri nego v prostornem posloppju. Obisk tujca v takem kraju je posebnost. Kmetje letijo skupaj, da bi zvedeli kako novost iz ostalega sveta in potožili svoje lastno gorje. Povsod ista žalostna pesem: Izmozgana zemlja, malo delavnih moči, malo konj, malo živine, nič denarja, veliko lakote radi neusmiljenega izterjevanja davkov. Edina kmetska prehrana sta črni kruh in krompir.

Slika notranjosti kmetskih hiš je povsod enaka: surovo obtesana miza s

klopjo, zamazana podoba kaknega svetnika, še nekaj ropotije in to je cela oprema. Po umazanih tleh se valjajo nagi otroci, matere in očetje izgledajo radi pomanjkanja vsi kot starci.

»Kulake«, potom revolucije obogateli kmet je danes mogočen. On je v resnici vladar v vasi.

Državne oblasti občujejo le samo z bogatejšimi, za siromaka se ne zmenijo veliko. Vse trgovine po vaseh so zaprte. Živiljske potrebščine je potreba kriti z ročnim delom. Zemljski proizvodi so na isti stopnji kot pred 100 leti, med tem ko je kulak kot posredovalec prodaje obogatel. Cveti pohlep po denarju, siromašnejši sloji so popolnoma obubožali in po vseh pravljicah o svobodi je zavladata sužnost. Država ne more dati kredita siromakom in ti so izpostavljeni izžemanju ter izrabljanju od strani kulakov. Kulakova je uprežna živina, poljedelsko orodje ter mlin. Po nekaterih vaseh je konj taka redkost, da ga nadomeščajo s kravo in večkrat morajo celo ljudje sami vleči svoj plug.

Po vaseh ni osemurnega delavnika, ne določenih dnin — vse narekuje pomanjkanje. Ako je ubogi dolžnik odslužil svoj dolg z delom, potem je tudi pri kraju boljši del leta. Včasih odplača dolg z odstopom enega dela lastne žetve, a potem strada njegova družina in mora govoriti o sreči, ako ga ne zaprejo radi zaostalih davkov. Da se iznebi vseh teh sitnosti, prepusti večkrat celo posest kulaku za par vreč moke.

Vaški sovjeti so odvisni od kulakov in njihov delokrog je le: iztirjevanje davkov.

Po Rusiji je nastalo nekako preseljevanje: kmetje hitijo v mesto za delom, delavci na deželo za kruhom. Anglež Lawton je videl v Novgorodu cele kmetske družine na potovanju.

Šolstvo je popolnoma na tleh. Le nekaj vaških deklic obiskuje šolo, v kateri si pridobijo sinovi kulakov nekaj znanja. Neverjetno slabo plačani učitelji roma od hiše do hiše, od vasi do vasi, prosijo za prenočišče in kosček kruha in mnogokrat se udinja kot ročni delavec. Akoravno je večkrat sam brez verca, ga kmetje prisilijo, da jim krsti deco in opravi mrtvaške molitve.

Izvršitev volitev prepušča vlada po vaseh komunistični mladini. Leta 1925 se je poslužilo volilne pravice 40% kmetov, po nekaterih krajih le 19%.

Popolnoma izključeno je, da bi se posrečilo vladarjem današnje Rusije potegniti kmeta na komunistično kopito.

Brezverski in brezvestni privrženci socijaldemokratskih nauk delajo že nad 10 let vse mogoče poskuse z ruskim narodom, ki so se pa doslej še vsi izjalovili. Glede moči je še ruski delavec danes vladar v deželi, a pomanjkanje ga sili in tira iz mesta v vas po — kruh.

Razmere v Rusiji so začasno tako žalostne ter brezupne, da sta mogoča le dva izhoda: samomor ali zblaznenje!

Zanimivosti.

Kedaj poleti zrakoplov Grof Zeppelin» proti severnemu tečaju. Radi nezgode, katero je doživela zračna ladja »Zeppelin« ob priliki nameravanega, a po viharjih preprečenega drugega poleta v Ameriko, je vodja dr. Eckener spremenil program letošnjih nadaljnjih poletov. Kedaj se bo upal zrakoplov drugič preko Oceana v Zedinjene države, še ni znano. Znani raziskovalec severnih krajev švedski profesor Sverdrup je izjavil glede poleta »Zeppelina« preko severnega tečaja sledeče: Predvsem bodo zgradili Nemci v Severni Ameriki na polotoku Alaska eno oporišče za pristanek zrakoplovov, eno pa nekje ob obali Norveške. Gre predvsem za postavitev jeklenih stolpov in sicer enega v Ameriki in enega v Evropi. Obe oporišči bosta gotovi še letos in sicer v dobrih štirih mescih. »Zeppelin« bo po sedajnih ugotovitvah začel s poletom preko severnega tečaja in z raziskovanji severnih krajev v prvi polovici aprila leta 1930. Pri severnih poletih bodo predvsem ugotovili meje severnega morja, nadalje lego in obseg severne pokrajine, fotografirali in v kartah bodo natančno zarisali doslej neraziskano obal ruske Sibirije. Glavna naloga vseh poletov bi naj bila ugotovitev: ali je sploh mogoče v severnih morjih preko severnega tečaja med Evropo ter Ameriko pristati z zračno ladjo ali z letalom.

Aeroplani v podmornici. Dne 16. jul. bo otvorjena v Londonu razstava aeroplanov, na kateri bo videti najnovejše in praktično najboljše iznajdbe na polju letalstva. Angleško zračno ministrstvo bo ob tej priliki pokazalo javnosti iznajdbo: aeroplan, kojega peruti se dasta tako zložiti, da se lahko skrije letalo v podmornico. Glede podmornic imajo Angleži vse polno novih iznajdb. Na razstavi se bosta prvič poskusila v poletih angleški orjaški letali: »R 100« in »R 101«, ki bosta največji na svetu. Iz razstave bo letel en aeroplan iz Londona v Kanado, drugi iz Anglije preko Egipta v Indijo.

Zanimivosti iz letalstva. Na nemškem letališču v Dessau, ki je last Junkerjevih tvornic, se je povzpел letalec Neuhofer z Junkerjevim letalom »W 33« 12.500 m visoko in potolkel do njega dosežen višinski polet za 1000 m. — Letalska majorja Weis in Girier sta preletela 5000 km v 26 minutah in 41 sek. Srednja hitrost na uro je znašala 185